

vejelse at faa indført i Loven en Bestemmelse om, at Understøttelse kun da kan opnaas, naar det foreligger behørigt godtgjort, at den paagældende forgæves har rettet Henvendelse om Arbejde til et offentligt Arbejdsanvisningskontor. Samtidig med, at man har fremsendt foreløbige Ændringsforslag af den paagældende Art, har man foranlediget, at Planen for den herved tilsigtede Samvirken mellem de to Institutioner er blevet forelagt det Tilsynsraad, der omhandles i § 3 i Lov om offentlig Arbejdsanvisning, et Tilsynsraad, der jo bestaar af foruden Arbejdsanvisningsdirektøren tillige 10 Medlemmer, nemlig 5 Arbejdsgiver- og 5 Arbejderrepræsentanter. Dette Tilsynsraad har derefter enstemmigt udtalt, at man ikke skønner Ændringer af den omhandlede Art tiltrængte for at sikre den fornødne Samvirken mellem de to Institutioner, og Raadet har endvidere udtalt Tillid til, „at der paa Grundlag af § 8 i Lov om Arbejdsanvisning og efter Reglementet for Centralanvisningskontoret vil kunne tilvejebringes det fornødne gode Samarbejde mellem Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne“. Da Udvalget har haft Sikkerhed for at være berettiget til at regne med, at den saaledes udtalte Tillid til det gode Samarbejde mellem de to Institutioner deles af den anden Part, Arbejdsløshedskasserne, har man under de foreliggende Omstændigheder skønnet det uødvendigt at kræve indført i Lovforslaget Ændringer herom.

Jeg skal endnu blot tilføje, at et Mindretal, det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby), har, som det fremgaar af Mindretalsbetænkningen, under Udvalgets Behandling fremholdt Spørgsmaalet om Betimeligheden af i Loven at indføre en bestemt Maksimumsgrænse for Statens Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, en Grænse, som det ærede Medlem havde tænkt sig at foreslaa sat ved 1 Mill. Kr. Naar det er indres, at det Maksimumbeløb, der i den nugældende Lov af 9. April 1907 er fastsat, andrager 250,000 Kr., maa det jo erkendes, at den af det ærede Medlem tilsigtede Opskrivning af det paagældende Beløb fra $\frac{1}{4}$ til en hel Million, navnlig set i Belysning af, at der kun er forløbet 7 Aar, siden Loven blev til, rummer en meget rundelig Forøgelse. Naar det ærede Medlem imidlertid indenfor Udvalget ikke har fundet Tilslutning til sin i og for sig naturlige og nærliggende Tanke, tror jeg at turde udtale, at Hovedaarsagen hertil er den, at man med de paa Basis af den nu-

værende Lov vundne Erfaringer for Øje har ondt ved at tænke sig, at en saadan Bestemmelse om en Maksimumsgrænse for Statens Tilskud skulde kunne blive effektiv. I saa Henseende skal jeg blot tillade mig at henpege paa, at det jo viste sig allerede ved det andet Regnskabsaar for den nugældende Lov, at Grænsen af 250,000 Kr. blev overskredet, den viste sig uforenelig med Bestemmelsen om, at Statskassens Tilskud skal udgøre en bestemt Kvotadel af Medlemsbidraget. Jeg tror at turde sige, at det er ud fra denne Hovedbetragtning, at man fra alle Sider i Udvalget har ment ikke at burde søge en saadan Maksimumsgrænse indført i Loven.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt sluttelig skal tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Bode): Jeg tror, det vil vække megen Tilfredshed, at man fra alle Sider her i Tinget er enedes om at ville gennemføre dette Lovforslag med de Ændringer, som her foreslaas. Den bestaaende Lov indeholder jo en erhvervet Ret; det var derfor klart, at hvis man skulde indføre visse Forbedringer, som Lovens Brug i de forløbne Aar havde vist var ønskelige, maatte man afstaa fra at stille Krav, som fra den ene eller den anden Side vilde møde absolut Modstand. Dette er da ogsaa sket gennem Behandlingen af Lovforslaget her i Tinget. Lovforslaget, som det her foreligger, indfører just de forskellige Forbedringer, som Tiden har vist var ønskelige. Den Ændring, som er sket i Statstilskuddet, og som jo betyder en Nedgang af det ordinære Tilskud, mener jeg, man har kunnet forsvare at gaa med til, fordi der til Gengæld er skabt en værdifuld Institution, om jeg saa maa sige, i de Krisefonds, som jeg tror i de særlig alvorlige Tider vil betyde noget for Arbejderklassen, og som der paa den Maade, her er foreslaaet, er sikret Tilskud baade gennem Kommunebidraget og gennem det ekstraordinære Statstilskud.

Den ærede Ordfører nævnede forskellige Ændringsforslag, som man havde haft under Overvejelse at stille, og henvendte nogle Ord til mig særlig i Anledning af to af disse. Det havde for det første været under Overvejelse at stille Ændringsforslag om, at man ikke maatte yde Understøttelse til Medlemmer, som har haft Arbejde i en kortvarig standset Virksomhed, naar der i denne tilbydes Arbejde